

И какви сж тѣзи Българе! (спира се) Хора безъ достоинство, безъ благородни чувства, безъ честолюбие! Убихж Асѣня — тѣ мируватъ; сега Петъръ стана противъ Иванка и премина презъ всичката Българска земя, — никой не се еви отъ предъ му, да го попита, кѣдъ утивашъ и зашто утивашъ... (разхожда се) Хубаво-я! Иванку лошевъ, да рѣчемъ, нима Петъръ е подхубавъ? Дигнете и заловете едно междуособие, та цѣль свѣтъ да ви рѣче „браво!“ (разтрива ржцѣ) Тогава какво хубаво шѣше да бѣде! И сега е хубаво, но тогава — друго... Мжчихъ се азъ, колко се мжчихъ! но имаше ли нѣкой да ме разбере? Всичкитѣ твърдоглави! Хе-ле пустиятъ Милку! (удри ядосано ржцѣ) Не можя да се премахне съ време!... (разхожда се бързо, а послѣ начева полека) Но нѣма ништо! Еднѣжъ да пристигнатъ моитѣ легиони (клати глава, послѣ мисли. Спира се) Петдесетъ хиледи! (ухилень) Петдесетъ хиледи отборна грѣцка войска! И вече пристигва... (помислюва) Тѣй, тѣй... (смѣта на прѣститѣ си) Пондѣлникъ, вторникъ... четвъртъкъ... (радостно) А! тѣ вече сж на границата! на границата сж!... (разтрива ржцѣ и се спира) Е-хе, Петре и ти дъртако Иване! не ште да видите вие Търново! Моитѣ легиони като мухи ште ви разпилѣятъ!... И тогава да те видѣж. Исаче, какъ ште се разпореждашъ съ тѣйзи дебелоглавци! (разтрива ржцѣ) Охъ! пѣкъ ако ми влѣзатъ въ ржцѣ Петъръ и дъртакътъ Иванъ, тогава... (злобно клати глава и стиска зѣби) Штж ви кажж азъ вамъ, — почакайте само оште два три деня... (разхожда се).

ЯВЛЕНИЕ 2.

ИСАКЪ И ТѢЛОХРАНИТЕЛЪ.

Тѣлохранителятъ (облеченъ великолѣпно показва се на вратата и се покланя).

Исакъ (безъ да се спре).

Какво има?

Тѣлохранителятъ.

Великиятъ съвѣтникъ и главниятъ военачалникъ просятъ позволение...

Исакъ.

А-а! Драгомиръ и Добринъ. Добръ, нѣка заповѣдатъ (сѣда).